

mig endog, end det egentlig var fornøftigt; thi ingen Collecteur kan let falde paa at sætte sig op paa en Qvist eller Bagsal paa Christianshavnen, da han saa kan være vis paa, at intet Menneske kommer til ham, og han søger aabenbart Collectionen for at faae Spillere. Det er i det Hele, naar man taler om denne store Uret, man skulde begaae mod Collecteurerne, mærkværdigt, at der næsten ikke gaaer en eneste Dag hen, uden at jeg modtager Andragender fra Folk om at faae en Collection; jeg har saa store Bunker af Ansøgninger liggende, at jeg ikke veed, naar de nogensinde skulle blive udtømte. Det er altsaa en overordentlig søgt Næringsvei, og jeg tilstaaer, at jeg ikke finder det absolut nødvendigt, at den skal føres i en saa overordentlig stor Forretningsstil, som den, hvori enkelte Collecteurer drive den, men ogsaa til meget almindelig Utilfredsshed. Jeg anseer det, som sagt, aldeles ikke for nødvendigt, at denne Forretning drives som en stor en gros Forretning, og det er efter min Overbeviisning fuldkomment rigtigt, at man begrænser Collectionerne efterhaanden, som de blive ledige, uden dog derved at ville lægge Hindring iveien for, at en driftig og til den Gjerning særdeles oplagt Mand kan udvide sig saameget, som Omstændighederne tillade det. Jeg finder navnlig med Hensyn til, at det ærede Medlem har været en saa veltalende Talsmand for Collecteurerne, hyderligere Betænkelse ved at gaae ind paa Forslaget, saaledes som det nu foreligger. — Et æret Mindretal har stillet et Forslag under Nr. 5. om samme Gjenstand. Dertil vil jeg sige, at hvis man slaar ind paa den af ham antydede Vei, nemlig at samtlige Fri-lobber skulle holdes tilbage, da holder jeg mig overbeviist om, at det er for lidt at byde Collecteurerne 4 pCt. Dersom det ærede Mindretal, forudsat at det er det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), vilde lade sig berolige ved den af mig afgivne Erklæring, at Sagen er sat igang, og at jeg selvfølgelig ønsker at faae den ordnet paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade — dersom han — siger jeg, beroliget ved denne Erklæring, vilde tage sit Forslag tilbage, skulde jeg meget ønske det. Vil han ikke det, maa jeg anmode det ærede Thing om at stemme imod det. Det er

min Overbeviisning, at skal man gaae den Vei, det ærede Medlem foreslaaer, der er en ganske anderledes radical Fremgangsmaade end den af mig til et Forsøg foreslaaede, da er 4 pCt. i Provision meget for lidt.

Jeg kommer nu til det Endringsforslag, der er stillet til § 28 under Nr. 56, samt det dertil hørende Underendringsforslag, og jeg skal da erklære, at jeg er saa langt fra at finde, at de to ærede Medlemmer, der have udtalt sig derom, have hørt Ret i at sige, at det er naturligt og billigt, dersom et Forslag som dette vedtages, at jeg anseer det baade for unaturligt og ubilligt, ja, for ligefrem skadeligt, hvorfor jeg paa det Allerbestemteste modsætter mig det. Det er en meget ualmindelig og, som det forekommer mig, en meget unaturlig Fremgangsmaade ligeoverfor Regjeringen og navnlig ligeoverfor den Regjering, der har vilst, at den ønsker at lade den hele Ordning undergive Lovbehandling og derfor har fremmet alle disse Pønningsslove. Det forekommer mig, at det er noget Særegent, forinden man behandler disse Love, at pille et saadant enkelt Spørgsmaal ud som dette, hvilket kun kan virke skadeligt. Jeg vil ikke tale om, at det neppe er ganske klogt; thi der tales ikke alene om de Pønningsslove, der foresligger, og som ventelig ikke ville komme til endelig Afgjørelse i denne Session, men ogsaa om dem, der skulle forelægges inden Udløbet af Finantsaaret 1868—69. Naar en lovgivende Forsamling stiller sig saaledes ligeoverfor Regjeringen, da forekommer det mig, at det er fuldstændig i sin Orden, at Regjeringen holder saa stort et Personale som muligt for ikke at komme til at lide under de de Lovbestemmelser, der her ønskes tagne. For at jeg skal udtale mig aldeles aabent, vil jeg sige, at jeg betragter dette som en Anmærkning i Finantsloven, der væsentlig sigter til at drive Regjeringen i en aldeles bestemt Retning, og netop fordi den berører Regjeringen dens frie Stilling, der er ligesaa nødvendig i vor Forsatning som Repræsentationens, netop derfor sætter jeg mig bestemt imod, at dette Forslag vedtages. Jeg skal forøvrigt meget gjerne give den Erklæring, at jeg finder det ganske naturligt og i sin Orden, at naar man er overbeviist om, at et Embede bør inddrages og kan